ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΗΣ 17ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1984 [1]

Nippon Seiko KK
κατά Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Υπόθεση 258/84 R

Περίληψη

Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις λήψεως — Στάθμιση όλων των σχετικών συμφερόντων

(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρα 185 και 186· κανονισμός διαδικασίας, άρθρο 83, παράγραφος 2)

Η αναστολή εκτελέσεως και τα άλλα προσωρινά μέτρα δεν μπορούν να διαταχθούν παρά μόνο αν οι προβαλλόμενοι πραγματικοί και νομικοί ισχυρισμοί δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη των εν λόγω μέτρων. Πρέπει, εξάλλου, να είναι επείγοντα υπό την έννοια ότι είναι αναγκαίο να διαταχθούν και να παραγάγουν τα αποτελέσματά τους πριν από την έκδοση της δικαστικής απόφασης επί της ουσίας, ώστε ο διάδικος που ζητεί τα μέτρα αυτά να μην υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία. Τέλος, πρέπει να είναι προσωρινά υπό την έννοια ότι δεν προδικάζουν την απόφαση επί της ουσίας. Πριν εκδώσει την απόφασή του το εκδικάζον κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστήριο πρέπει να σταθμίσει όλα τα σχετικά συμφέροντα.

Στην υπόθεση 258/84 R,

Nippon Seiko KK, Τόκυο, Ιαπωνία, 2-3-2, Marunouchi, Chiyoda-Ku, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Jeremy Lever, Q.C. του Gray's Inn, Eleanor Sharpeston, Barrister του Middle Temple, και Robin Griffith, Solicitor στο Γραφείο Coward Chance, 21-22, avenue des Arts, 1040 Βρυξέλλες, Βέλγιο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο J.-C. Wolter, 8, rue Zithe,

αιτούσα,

κατά

Συμβουλιου των Ευρωπαϊκων Κοινοτητων, εκπροσωπούμενου από τους υπαλλήλους του G. Peeters και E. Stein, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Jörg Käser,

1 — Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

διευθυντή της νομικής υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad-Adenauer, Λουξεμβούργο,

καθού,

και

Επιτροπης των Ευρωπαϊκων Κοινοτητων, εκπροσωπούμενης από τον υπάλληλό της John Temple Lang, με αντίκλητο τον Manfred Beschel, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

παρεμβαίνουσα,

ο προεδρος του Δικαστηριου των Ευρωπαϊκων Κοινοτητων

εκδίδει την ακόλουθη

ΔΙΑΤΑΞΗ

1 Με δικόγραφο της 5ης Δεκεμβρίου 1984, η Nippon Seiko KK υπέβαλε αίτηση, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, με την οποία ζήτησε την αναστολή εκτελέσεως του κανονισμού 2089/84 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 1984, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων ενσφαίρων τριβέων (ρουλεμάν) καταγωγής Ιαπωνίας και Σιγκαπούρης (ΕΕ L 193, σ. 1), καθόσον ο κανονισμός αυτός την αφορά, καθώς και τη λήψη των αναγκαίων προσωρινών μέτρων ή κάθε άλλου μέτρου που θα μπορούσε να κριθεί νόμιμο ή δίκαιο στο πλαίσιο των περιστατικών που εκτέθηκαν.

2 Η αίτηση αυτή, που πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 5 Δεκεμβρίου 1984, υποβλήθηκε δυνάμει των άρθρων 185 και 186 της συνθήκης ΕΟΚ και του άρθρου 83 του κανονισμού διαδικασίας.

3 Η προσφεύγουσα αναφέρεται στην προσφυγή ακυρώσεως του προαναφερθέντος κανονισμού 2089/84, την οποία κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 2 Νοεμβρίου 1984.

4 Με διάταξη της 13ης Δεκεμβρίου 1984, επετράπη στην Επιτροπή να παρέμβει στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Η τελευταία δεν υπέβαλε, όμως, γραπτές παρατηρήσεις.

5 Η αιτούσα ισχυρίζεται ότι τόσο η ίδια όσο και οι θυγατρικές της εταιρείες, υποχρεούνται να καταβάλλουν στο εξής οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ κατά την εισαγωγή ενσφαίρων τριβέων, ο οποίος, σε περίπτωση μεταγενέστερης ακυρώσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού και επιστροφής των σχετικών ποσών, θα έχει ως συνέπεια, για ολόκληρη την εν λόγω περίοδο, να μην μπορούν να χρησιμοποιήσουν τα χρήματά τους ή να υποχρεωθούν να συνάψουν δάνειο.

6 Αναμένοντας την οριστική απόφαση στην κύρια δίκη, οι ευρωπαϊκές θυγατρικές εταιρείες της προσφεύγουσας είναι διατεθειμένες να συστήσουν, έναντι του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που θα υποχρεωθούν μελλοντικά να καταβάλουν, ασφάλεια υπέρ των διαφόρων τελωνειακών αρχών που είναι αντιστοίχως αρμόδιες· οι δαπάνες συστάσεως εγγυήσεως είναι κατώτερες από τους τόκους που θα έπρεπε να καταβάλουν οι ευρωπαϊκές θυγατρικές εταιρείες της προσφεύγουσας, αν υποχρεώνονταν να καταβάλουν τον μέλλοντα οριστικό δασμό κατά το χρόνο που θα καταστεί απαιτητός. Για παράδειγμα, στο Ηνωμένο Βασίλειο, το επιτόκιο είναι 11,69 %, ενώ για την ασφάλεια ανέρχεται μόνο σε 0,40 %. Κατά συνέπεια, αν η αίτησή τους δεν γίνει δεκτή, οι ευρωπαϊκές θυγατρικές εταιρείες της NSK θα απολέσουν σημαντικά ποσά σε τόκους.

7 Η αιτούσα αναφέρεται, εξάλλου, στη διάταξη του προέδρου του Δικαστηρίου της 20ής Δεκεμβρίου 1977, στην υπόθεση 119/77 R, Nippon Seiko KK κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (ECR [1977], σ. 1867). Εκθέτει, επίσης, ότι στην κοινοτική νομοθεσία δεν υπάρχει διάταξη προβλέπουσα την καταβολή τόκων σε περίπτωση επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ. Η αιτούσα εφιστά, τέλος, την προσοχή στο γεγονός ότι κατά το παρελθόν αντιμετώπισε ήδη την περίπτωση άτοκης επιστροφής δασμών αντιντάμπινγκ, που είχαν καταβληθεί δυνάμει κανονισμού τον οποίο ακύρωσε εκ των υστέρων το Δικαστήριο.

8 Ως προς τα στοιχεία που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη λήψη των αιτουμένων μέτρων, η αιτούσα αναφέρεται ρητώς στην κύρια προσφυγή της όπου παρατίθεται πλήθος λόγων ακυρώσεως.

9 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι ο βασικός κανονισμός σχετικά με το ντάμπινγκ δεν προβλέπει τη δυνατότητα αντικαταστάσεως της καταβολής οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ με τη σύσταση εγγυήσεως. Σχετικά πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ και των προσωρινών δασμών για τους οποίους ακριβώς προβλέπεται εγγύηση.

10 Η μόνη ανεπανόρθωτη ζημία που θα μπορούσε να υποστεί η αιτούσα είναι η απώλεια των τόκων επί των οριστικών δασμών, στην περίπτωση που θα τους κατέβαλε και κατόπιν θα της επιστρέφονταν. Η ζημία, όμως, αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί σοβαρή. Εξάλλου, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η σύσταση εγγυήσεως δεν προασπίζει επαρκώς τα συμφέροντα των κοινοτικών βιομηχανιών. Πράγματι, σκοπός των δασμών αντιντάμπινγκ είναι να αυξήσουν την τιμή των εισαγόμενων εμπορευμάτων, προκειμένου να απαλείψουν τις συνέπειες του ντάμπινγκ, ο σκοπός δε αυτός δεν θα επιτυγχανόταν, αν απαιτούνταν απλώς η σύσταση εγγυήσεως.

11 Το Συμβούλιο θεωρεί ότι, αν διαταχτεί αναστολή στην παρούσα περίπτωση, δεν θα υπάρχει κανείς λόγος να μη γίνει το ίδιο και για κάθε κανονισμό που καθορίζει οριστικούς δασμούς αντιντάμπινγκ, εφόσον έχει ζητηθεί από το Δικαστήριο η ακύρωσή του.

12 Σύμφωνα με το άρθρο 185 της Συνθήκης ΕΟΚ, οι προσφυγές στο Δικαστήριο δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα. Το Δικαστήριο, όμως, μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλόμενης απόφασης και να διατάξει οιοδήποτε προσωρινό μέτρο, κατ' εφαρμογή των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΟΚ.

13 Σύμφωνα με πάγια νομολογία, τέτοια μέτρα δεν μπορούν να διαταχτούν παρά μόνο αν οι προβαλλόμενοι πραγματικοί και νομικοί ισχυρισμοί δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη των εν λόγω μέτρων. Πρέπει, εξάλλου, να είναι επείγοντα υπό την έννοια ότι είναι αναγκαίο να διαταχτούν και να παραγάγουν τα αποτελέσματά τους πριν από την έκδοση της δικαστικής απόφασης επί της ουσίας, ώστε ο διάδικος που ζητεί τα μέτρα αυτά να μην υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία. Τέλος, πρέπει να είναι προσωρινά υπό την έννοια ότι δεν προδικάζουν την απόφαση επί της ουσίας.

14 Η αιτούσα στην παρούσα υπόθεση ναι μεν προέβαλε νομικούς και πραγματικούς ισχυρισμούς που μπορούν, εκ πρώτης όψεως, να δικαιολογήσουν την αναστολή εκτελέσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού, εναπόκειται όμως στο Δικαστήριο να εκτιμήσει το επείγον και την αναγκαιότητα της αιτούμενης αναστολής, προκειμένου να αποφευχθεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία της αιτούσας, υπό την προαναφερόμενη έννοια.

15 Εν προκειμένω, η προβαλλόμενη ζημία της αιτούσας συνίσταται σε απώλεια των τόκων επί του δασμού αντιντάμπινγκ, οι οποίοι δεν θα της επιστραφούν, έστω και αν κατόπιν κερδίσει την υπόθεση επί της ουσίας.

16 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι διάδικοι συμφώνησαν ότι η αιτούσα δεν μπορεί — εκτός, ίσως, από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας — να επιτύχει restitutio in integrum, συμπεριλαμβανομένης της απώλειας τόκων, στην περίπτωση που η αιτούσα κέρδιζε την κύρια δίκη. Στο παρόν στάδιο της διαδικασίας, το Δικαστήριο δεν μπορεί να βεβαιώσει ότι μπορεί, στο πλαίσιο της κύριας δίκης ή στο πλαίσιο συναφών δικών, να διαταχτεί η επιστροφή των τόκων, χωρίς, ωστόσο, να μπορεί να αποκλειστεί μια τέτοια δυνατότητα.

17 Ενόψει της πιθανής διάρκειας της κύριας δίκης και των επιτοκίων που ανέφερε η αιτούσα, τέτοιες απώλειες τόκων δεν μπορούν να θεωρηθούν αμελητέες.

18 Καίτοι το πρόβλημα, αν αντιμετωπιστεί μόνο από τη σκοπιά της αιτούσας, μπορεί να δημιουργήσει την εντύπωση ότι συντρέχει περίπτωση επείγοντος, στο πλαίσιο της διαδικασίας εφαρμογής των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΟΚ επιβάλλεται να σταθμιστεί το σύνολο των θιγόμενων συμφερόντων.

19 Από την άποψη αυτή, τόσο το Συμβούλιο όσο και η Επιτροπή απέδειξαν ότι η λήψη των αιτούμενων προσωρινών μέτρων θα προκαλούσε σημαντική ζημία στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα. Πράγματι, αν απαιτηθεί μόνο η σύσταση εγγυήσεως, όπως επιθυμεί η αιτούσα, το προστατευτικό της αποτέλεσμα θα είναι σαφώς μικρότερο από την είσπραξη του δασμού αντιντάμπινγκ και τούτο διότι σ' ένα τέτοιο μέτρο δεν θα ελαμβάνοντο επαρκώς υπόψη τα συμφέροντα της κοινοτικής βιομηχανίας και θα εκμηδενιζόταν το αποτέλεσμα που ο ίδιος ο κανονισμός επιδιώκει.

20 Πρέπει ακόμα να παρατηρηθεί ότι η ζημία που ισχυρίζεται ότι υπέστη η αιτούσα δεν αφορά μόνον αυτή, αλλ' ότι αντιθέτως μπορεί να εμφανίζεται γενικώς, κάθε φορά που επιβάλλεται δασμός αντιντάμπινγκ. Συνεπώς, δεν συντρέχει στην παρούσα περίπτωση κανένας ειδικός λόγος που να δικαιολογεί τα αιτούμενα προσωρινά μέτρα.

Για τους λόγους αυτούς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

κρίνοντας επί προσωρινών μέτρων

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 17 Δεκεμβρίου 1984.

Ο γραμματέας
κ.α.α.

J. A. Pompe

Βοηθός γραμματέας

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart